

Analize și opinii

Gheorghe Piperea: Abatorul 5 (sau Cruciada copiilor)

Acum 52 minute 95 Vizualizări 6 Timp de citire

editor

comentariu

Trimite

Kurt Vonnegut a fost un scriitor american de origine germană foarte apreciat de elitele intelectuale americane și, în general, vestice. Cărțile sale au creat adevărate culte pentru progresiști și stângiști, dar numai până la plandemie. Lucrări ale sale au anticipat cu o incredibilă precizie unele evoluții ale societății de secol XXI. În nuvela „Bun venit printre maimuțe”, Vonnegut a descris experimentul psihologic, antropologic și de manipulare genetică pe care l-am trăit cu toții în plandemie, în anii 202-2022, motiv pentru care a fost repudiată de enoriașii cultului woke ca nefiind conformă cu „valorile” comunității. Dacă ar mai fi fost în viață, este foarte probabil că Vonnegut ar fi fost obligat la semnalizarea virtuții, așa cum a fost cazul scriitoarei canadiene Margaret Atwood, care a fost nevoită să nege niște idei din trilogia „MaddAddam”. Din volumul „Oryx și Crake” al acestei am dat și eu aici niște citate șocante – era vorba de câteva idei care gravitau în jurul unei pandemii planificate și țintite către o specie de om „îmbunătățit”, complet vegan și eco-amical, dar cu creierul complet spălat, fără cultură, istorie și memorie (cancel culture ...), numa' bun de remodelat ca păpușă emoțională.

Kurt Vonnegut a fost un scriitor și un om concret fundamental pacifist, complet opus războiului, indiferent ce motivație i s-ar fi atribuit. Este ceea ce, cu siguranță, l-a pus în categoria scriitorilor indezirabili, căci concepția lui nu mai cadrează cu actuala doctrină a războiului permanent și just, purtat de occidentul colectiv contra tuturor celor care contrazic doctrina „ordinii mondiale liberale”.

În anul 1969, în plin război cu Vietnamul și în trendul mișcării californiene Power Flower (ce ciudat sună acum sloganul „make love, not war” ...), Kurt Vonnegut a publicat un roman scurt, cu pretext SF, cu călătorii în timp și cu toate ingredientele de holiud, în care, de fapt, își povestește experiența de recrut în armata americană în al doilea război mondial. Aproape că nu a apucat să lupte, căci a fost luat prizonier de război, eliberat și, ulterior, încartiruit în orașul german Dresda, cu doar 12 săptămâni înainte de înfrângerea definitivă a Germaniei naziste.

În decurs de trei zile, adică între 13 și 15 februarie 1945, aviația britanică și cea americană au bombardat Dresda, cauzând, conform consemnărilor lui Vonnegut, martor ocular la nenorocire, mai mult 135 de mii de morți, adică de două ori mai multe victime decât la Hiroshima (bombardament atomic care, de altfel, a precedat cu câteva zile capitularea Japoniei).

Kurt Vonnegut fusese înrolat la o vârstă foarte aproape de „ieșirea din copilărie”. Nemții, deja învinși în război, ajunseseră să înroleze copii de 16 ani pentru a lupta pe front după 2-3 săptămâni de „instrucție”. De aceea, cartea, intitulată Abatorul 5* se sub-intitulează „Cruciada copiilor”. Atât Vonnegut, cât și istoricii main stream ai celui de-al doilea război mondial, consideră că Dresda nu avea nicio importanță militară, că nu era apărută și că bombardamentul a fost inutil. Dresda era numită atunci „Florența Nordului”. A fost rasă, peste 80 de mii de locuințe și mai toate clădirile importante ale orașului fiind puse la pământ.

Vonnegut nu neagă cu nimic atrocitățile comise de naziști în acel război – el doar ilustrează absurditatea războiului și cinismul conceptului de „victimă colaterală”, concept atât de drag idioților utili ai plandemiei și lorzilor războiului, plus influențării și factceării lor abject de bine răsplătiți pentru propaganda favorabilă războiului.

Este util, cred, să trecem pe scurt în revistă câteva pasaje din cartea lui Vonnegut, carte pe care, conform corectitudinii politice cu dublu standard, nu ar fi trebuit scrisă.

„America este cea în care s-a născut capitalismul, dar oamenii ei sunt în principal săraci, iar americanii săraci sunt îndemnați să se urască [pe ei înșiși și între ei] ... Este de fapt o crimă pentru un american să fie sărac, deși America este o națiune a săracilor. Orice altă națiune are tradiții populare cu oameni săraci, dar extrem de înțelepți și virtuozși și, prin urmare, mai demni de apreciere și stimă decât oricine are putere și aur. Săracii americani nu spun astfel de povești. Ei își bat joc de ei înșiși și îi preamăresc pe bogați [indiferent de merite și de onestitate]”.

„Cel mai distructiv neadevăr al americanilor de rând este convingerea lor că este foarte ușor pentru orice american să facă bani. Americanii nu vor înțelege niciodată cât de greu se fac banii – de aceea, ei sunt primii care se învinuiesc pe ei înșiși că nu s-au îmbogățit”.

Nu ați auzit mereu sintagme de genul „get rich or die trying”?

Nu ați observat cât de mult îi urăsc și îi disprețuiesc americani îmbogățiiți pe sărăciani lor concetățeni, membrii ai „comunității”?

Nu ați observat cât de ușor este la americani să concedieze pe oricine, oricând? Doar ce s-au anunțat 10 mii de concedieri la feisbuc, iar falimentul Silicon Valley Bank a aruncat zeci de mii de angajați în stradă (după ce managerii și-au vândut acțiunile de zeci de milioane de dolari și și-au retras rapid miliardele din depozitele făcute pulbere azi) ...

Nu ați văzut că, în lipsa asigurărilor de sănătate, americanul de rând nu are acces la cele mai elementare medicații sau proceduri medicale?

Nu ați văzut că, după ce dau faliment marile corporații, fondurile de pensii sunt aneantizate, iar seniorii – foști angajați „asigurați” și șomerii sunt lăsați, la propriu, în bătaia vântului, adică în stradă?

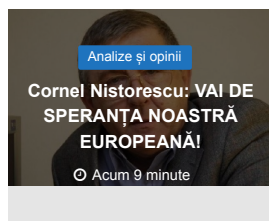
Dacă nu ați văzut, fiți cu băgare de seamă – imperialismul juridic american a reușit să exporte acest model cinic de capitalism de groță în toate țările UE, inclusiv în România. Mai devreme sau mai târziu, vom experimenta și noi aceste binefaceri ale modelului cultural american.

Oricum, societatea noastră este de multe secole săracofobă și flămândofobă, deși cei mai mulți români zic că nu ...

*titlul are dublu sens – este adăpostul unde nemții s-au refugiat, luând cu ei prizonierii americani, din calea bombradamentului, dar și orașul Dresda, unde au fost măcelăriți zeci de mii de oameni nevinovați

Autor: [Gheorghe Piperea](#)

Articole similare

Despre autor

TOATE ARTICOLELE

editor

comentariu

Adauga un comentariu

Roman Incorect Politic

Martie 15, 2023 at 11:45 am

...apropo de Silicon Valley Bank... directorul financiar al bancii Silicon Valley Bank este fostul director financiar al Lehman Brothers... intimplator?

el Nistorescu: VAI DE
SPERANȚA NOASTRĂ EUROPEANĂ!

[Analize și opinii](#)
**DESPRE DREPTUL INTERNAȚIONAL,
CARE NU MAI EXISTĂ „DE FACTO”**

[Analize și opinii](#)
**Olivia Steer: “Cât de suplă e dubla
măsura, în presa aliniată politic! Nu-i
așa? ...”**

[Analize și opinii](#)
**Alexandru Racu: “O nenorocire
incredibilă pentru o întreagă
generație”**

[Analize și opinii](#)
Dan Diaconu: Triada nucleară a SUA

- 12.704 Analize și opinii
- 1.318 Cultură și Familie
- 448 Economie
- 797 Extern
- 66 General
- 11.405 Politică
- 5 Puncte de vedere
- 3 Religie
- 22 Speaker's corner
- 1 Uncategorized

Abonează-te la newsletter

Enter your email address:

SUBSCRIBE

Recomandăm

[Anacronic](#)
[Anonimus](#)
[Argumente și fapte](#)
[Active News](#)
[Tenduri economice](#)
[Revista Art-Emis](#)
[Power & Politics World](#)
[Flux-Știri și analize](#)
[Trăsături din Front](#)

< Olivia Steer: "Cât de suplă e dubla ...

CARE NU MAI EXISTĂ ÎN ROMANIA

20 Vizualizari

Angelo Davidescu: OCCIDENTUL ÎȘI
PIERDE PUTEREA ECONOMICĂ ÎN
FAVOAREA BRICS

23 Vizualizari

NAȚIONALIZAREA TUTUROR
RESURSELOR NATURALE ALE
ROMANIEI

comentarii

CINE CONDUCE LUMEA? –
PIRAMIDA PUTERII

comentarii

Alexandru Racu: "O nenorocire incr...

>

face auzită opinia.

Mai multe despre